

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระบวนการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการพึ่งตนเองในระดับครอบครัวในเรื่องปัจจัยสี่แล้วจึงพัฒนาตนเองให้สามารถอยู่ได้อย่างพอเพียงด้วยการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้และลดอ้อมให้พอมีพอกินพอใช้ ไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น แก้ปัญหาตามเหตุผลและปัจจัยด้วยความสามารถและศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ก่อนคิดพึ่งผู้อื่น เมื่อมีความเข้มแข็งและเป็นอิสระแล้วจึงพัฒนาขึ้นมาเป็นการแลกเปลี่ยนในขั้นพึ่งพากันและกัน นำไปสู่การรวมกลุ่มกันในระดับชุมชนและท้องถิ่น และทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยมีการจัดการความรู้และกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนให้ค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้รับอำนาจและสิทธิในการเข้าถึงและจัดการทรัพยากร สามารถตัดสินใจได้อย่างเป็นอิสระและจัดการทุนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่นเพื่อบรรเทาปัญหาความยากจนในชุมชน และแล้วจึงพัฒนาเครือข่ายสู่ภายนอกกับชุมชนอื่นช่วยเหลือเกื้อกูลกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549: ต)

เทศบาลซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีลักษณะของความเป็นชุมชนเมืองให้ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นรูปแบบที่เรียกได้ว่าเป็นประชาธิปไตยและใกล้ชิดกับประชาชนมาก สภาพทั่วไปในเขตเทศบาลนั้นจะมีลักษณะผสมผสานกันของความเป็นเมืองและชนบทอยู่ร่วมกัน มีการอยู่ร่วมกันของประชาชนอย่างหลากหลายไม่ว่าจะเป็นอาชีพฐานะหรือรายได้ สภาพแตกต่างกันดังกล่าวย่อมมีผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของเทศบาลเป็นอย่างมาก โดยเทศบาลที่กำลังพัฒนาจะต้องประสบปัญหาที่ต้องให้บริการประชาชนอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเทศบาลมีภารกิจที่รับผิดชอบมาก แต่ก็ยังประสบ

ปัญหาอื่น ๆ ตามมาอีก เช่น การไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน ปัญหารายได้ไม่เพียงพอ
กับรายจ่าย การขาดการประสานงานหรือการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการต่าง ๆ (เทศบาลเมือง
กาฬสินธุ์. 2553 : 36)

เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในเขตเทศบาล ได้มีการรวมตัวกันเพื่อให้มีส่วนร่วม
และมีบทบาทในการป้องกัน แก้ไขปัญหา และพัฒนาตนเองทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
ประกอบกับเพื่อเป็นการลดภาระในการปฏิบัติงานของเทศบาล ประสานงานและส่งเสริม
ให้เกิดความร่วมมือระหว่างชุมชนกับเทศบาล กรมการปกครองจึงได้กำหนดแนวนโยบาย
การบริหารงานเทศบาลเพื่อพัฒนาเมือง โดยได้มีหนังสือสั่งการ ที่มท. 0413/ว 1533 ลงวันที่
29 ธันวาคม พ.ศ. 2530 แจ้งให้เทศบาลและสุขาภิบาลทั่วประเทศ ดำเนินการจัดตั้งชุมชนย่อย
ขึ้นมา โดยยึดหลักตามพื้นที่หรือภูมิศาสตร์เป็นตัวแบ่งเขตชุมชนย่อย เช่น แนวเขตถนน ตรอก
ซอย อาคารเรือนแถวเดียวกัน หรือลักษณะ Block หรือ Zone เดียวกัน เช่น กลุ่ม ต่าง ๆ ชุมชน
แออัดหรือหมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น โดยในการจัดตั้งชุมชนในเขตเทศบาลนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อ
1) เป็นผู้นำและแกนกลางในการพัฒนาชุมชน 2) แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน
3) เสนอแผนงาน โครงการเพื่อขอความช่วยเหลือจากเทศบาล 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้
ประชาชนมีความสำนึกและร่วมใจกันพัฒนา 5) ส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามและ
สร้างความสามัคคีในชุมชนและ 6) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร (กระทรวงมหาดไทย,
2530: 3)

จากแนวนโยบายดังกล่าว เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์จึงได้มีการจัดตั้งชุมชนย่อยภายในเขต
เทศบาลขึ้น จนปัจจุบันเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีจำนวนชุมชนย่อยทั้งสิ้น
จำนวน 36 ชุมชนและได้ดำเนินการจัดทำระเบียบเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ว่าด้วยการจัดตั้ง
คณะกรรมการชุมชนและการบริหารกองทุนพัฒนาชุมชน พ.ศ. 2551 เพื่อเป็นแนวทางในการ
จัดตั้งคณะกรรมการชุมชน มีสาระสำคัญคือ จัดให้มีคณะกรรมการชุมชน ประจำชุมชน ๆ ละ
1 คณะ โดยการเลือกตั้งและการคัดเลือกจากตัวแทนขององค์กรต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อทำหน้าที่
พัฒนาชุมชนและประสานงานกับทางราชการ องค์กรภาคเอกชน ชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ
ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการที่มาจากการเลือกตั้งจะดำเนินการเลือกตั้งเฉพาะตำแหน่งที่สำคัญ

ได้แก่ ประธานชุมชน รองประธานชุมชน เลขานุการชุมชน และเหรัญญิกชุมชน จากนั้นให้ประธานชุมชนคัดเลือกจากตัวแทนขององค์กรต่าง ๆ ที่มีในชุมชนร่วมคณะกรรมการชุมชนจำนวนชุมชนละ 10 คน และให้นายกเทศมนตรีประกาศแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการชุมชนเพื่อทำหน้าที่พัฒนาชุมชนและประสานงานกับทางราชการ องค์กรภาคเอกชน ชุมชน หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการชุมชนจะร่วมกันดำเนินงานตามแนวทาง ดังนี้

- 1) ชำรงไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ 2) เป็นตัวแทนประสานงานกับหน่วยราชการ องค์กรเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชน 3) เป็นตัวแทนในการดำเนินงานร่วมกับเทศบาล เริ่มตั้งแต่การสำรวจข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ภายในชุมชนที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การบริการ พื้นฐานโดยนำเอาความจำเป็นพื้นฐานที่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพสังคมของชุมชนในเขตเทศบาลมากำหนดเป็นแผนงาน โครงการในการพัฒนาชุมชนภายใต้กรอบแนวคิดเศรษฐกิจพึ่งตนเอง 4) รับฟังความคิดเห็นและปัญหาความเดือดร้อนของผู้อยู่อาศัยในชุมชนแล้วพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นและความเหมาะสม 5) เสริมสร้างความสามัคคีของผู้อยู่อาศัยในชุมชน เพื่อร่วมกันรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเองและชุมชน ทั้งในด้านการพัฒนาชุมชน การรักษาความสะอาด ความจำเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และสุขอนามัย 6) ส่งเสริมศีลธรรม วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของชุมชน 7) ประสานและติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าไปปฏิบัติงานในชุมชน 8) ศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ภายในชุมชน โดยวิธีการตามระบอบประชาธิปไตย และยึดถือแผนของชุมชนเป็นแนวทางปฏิบัติ (เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์, 2551 : 2-8)

การเป็นผู้นำชุมชน ควรจะต้องมีภาวะผู้นำ ภาวะผู้นำ เป็นกระบวนการที่ผู้นำช่วยสร้างความชัดเจนแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้รับรู้ ว่า อะไรคือความสำคัญให้ภาพความเป็นจริงขององค์กรกับผู้อื่นช่วยให้มองเห็นทิศทางและจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจนภายใต้ภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลก ผู้นำที่ดีควรมีวิสัยทัศน์และทิศทางในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและผู้นำที่มีประสิทธิภาพ คือ ผู้นำต้องแสดงความเชื่อมั่นศรัทธาในสิ่งที่ตนยึดถือต่อค่านิยมเชิงสร้างสรรค์อย่างแท้จริง กระตุ้นและก่อให้เกิดความทะเยอทะยาน สามารถเป็น

แบบอย่างที่ดี หลีกเลี่ยงการหยิบยืมคำพูดหรือความคิดของผู้อื่นมาโดยพร้าหรือมีความเป็น
ต้นแบบ ต้นฉบับในความคิด คำพูด และการกระทำที่สร้างสรรค์ ต้องมีวิสัยทัศน์ (Vision)
เห็นคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ มุ่งสร้างผลกระทบทางบวกแก่นุชน องค์การและ
สังคม การตัดสินใจที่เหมาะสม ทักษะการตัดสินใจ และต้องตัดสินใจภายใต้ข้อมูลและทรัพยากรที่มีอยู่
อย่างจำกัดและสามารถเลือกตัดสินใจได้ดีกว่า ผู้นำที่ฉลาดต้องเป็นผู้นำที่มีความกระตือรือร้น
ใส่ใจในการฟัง การฟังคือ การได้โอกาสเรียนรู้ว่าข่าวสารมากขึ้น สามารถให้ข้อมูลสะท้อน
กลับอย่างสร้างสรรค์ และผู้นำต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เนื่องจากผู้นำต้องทำงานหนัก
เครียด จึงต้องหาวิธีที่จะพัฒนาซ่อมเสริมสุขภาพกายใจของคนอยู่เสมอให้มีพลังร่วมเกี่ยวพัน
ทางกาย จิตใจ สมอง สังคม ศาสนาชีวิตและครอบครัว เพื่อนำมาปรับปรุงการทำงาน ได้ดียิ่งขึ้น
เสมอ (วีระวัฒน์ ปันนิตามัย.2544 : 25-26)

จากการดำเนินงานในภาพรวมของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์
ที่ผ่านมาได้มีการประมวลและประเมินผลจากทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติของเทศบาล
พบว่า คณะกรรมการชุมชนอาจยังไม่เข้าใจดีพอในบทบาทหน้าที่ของตนในมิติภาวะผู้นำของ
ชุมชนทั้งในข้อกฎหมายและวัตถุประสงค์ จึงมักมีการกล่าวถึงพฤติกรรมของคณะกรรมการ
ชุมชน เช่น ด้านบุคลิกภาพ ด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งในกรณี
ดังกล่าวนี้ ผู้บริหารและฝ่ายนิติบัญญัติของเทศบาลตระหนักดีว่า อาจส่งผลกระทบต่อ
ดำเนินงานและภาพลักษณ์โดยรวมของเทศบาล รวมทั้งอาจเป็นปัญหาอุปสรรคของการบรรลุ
เป้าหมายในการพัฒนาชุมชน อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาเทศบาล (เทศบาลเมือง
กาฬสินธุ์. 2554 : 22)

ผู้วิจัยในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จึงมีความสนใจที่จะวิจัยถึง
ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์
จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อจะได้นำข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย เสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นข้อมูลใน
การวางแผนทางปรับปรุงหรือพัฒนาภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนให้เกิดประโยชน์แก่
ประชาชนและชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และเขตเลือกตั้งที่อาศัยอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับมาก
2. ประชาชนจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และเขตเลือกตั้งที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดจากนักวิชาการที่หลากหลายและที่สำคัญ ได้แก่ อรุณ รักธรรม (2537 : 198-202) ชาญชัย อาจินสมจารย์ (2540 : 97-100) ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2540 : 215-217) สมคิด บางโม (2539 : 164) ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2539 : 119) กวี วงศ์พุด (2542 : 61)

ธงชัย สันติวงษ์ (2539 : 426-427) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 30) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย 5 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านบุคลิกภาพ
- 1.2 ด้านความรับผิดชอบ
- 1.3 ด้านการตัดสินใจ
- 1.4 ด้านการติดต่อสื่อสาร
- 1.5 ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

2.1 ประชากรคือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยและมีชื่อตามทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวนทั้งสิ้น 31,752คน (งานทะเบียนราษฎร สำนักปลัดเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์. 2554 : ไม่มีเลขหน้า)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยและมีชื่อตามทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 396คน โดยได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่

(Yamane, Taro. 1973 : 727)

2.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) ระดับการศึกษา
- 3) เขตเลือกตั้งที่อาศัยอยู่

2.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ใน 5 ด้านดังนี้

- 1)ด้านบุคลิกภาพ
- 2)ด้านความรับผิดชอบ
- 3)ด้านการตัดสินใจ
- 4)ด้านการติดต่อสื่อสาร
- 5)ด้านคุณธรรมและจริยธรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออกทางด้านเจตคติหรือความรู้สึกที่แสดงออกมาเป็นคำพูดของประชาชนที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ หรือสถานการณ์แวดล้อมที่ปรากฏอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง

ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกถึงความสามารถของคณะกรรมการชุมชนในการใช้อำนาจ อิทธิพลการจูงใจและโน้มน้าวจิตใจของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล ให้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในด้านบุคลิกภาพ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจ ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของผู้นำเกี่ยวกับภาพลักษณ์ ที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีวุฒิทางสติปัญญาเหมาะสม มีความสุขุมรอบคอบในการปฏิบัติงาน การแต่งกายสุภาพเรียบร้อย น่าเคารพนับถือ มีความมั่นใจในตนเอง ปฏิบัติงานเปิดเผย ตรงไปตรงมา วาจาสุภาพต่อบุคคลทุกวัยและมีความเป็นประชาธิปไตย
2. ด้านความรับผิดชอบหมายถึงคณะกรรมการชุมชนมีความรับผิดชอบในการวางแผนและจัดระบบบริหารในชุมชน เปิดใจกว้างและยอมรับในความผิดพลาดของตนเองให้ชุมชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการบริหารชุมชนรับผิดชอบในการแสวงหาทรัพยากรมาสนับสนุนการบริหารงานในชุมชนให้ประสบผลสำเร็จรับผิดชอบในการสร้างความสัมพันธ์กับ

ชุมชนและการให้ความร่วมมือกับชุมชนรับผิดชอบประสานงานทั้งภายในและภายนอกชุมชน ได้อย่างเหมาะสม รับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ ไม่ละเลยหรือทอดทิ้งงานในหน้าที่ของตนเอง

3. ด้านการตัดสินใจ หมายถึง ใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องในการตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาโดยการสร้างทางเลือกอย่างหลากหลายและเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในการตัดสินใจ ตัดสินใจโดยใช้ความรู้และประสบการณ์การตัดสินใจคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ ตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยความเป็นธรรมตัดสินใจ โดยยึดระเบียบกฎหมายอันดีที่กำหนดแนวทางเอาไว้

4. ด้านการติดต่อสื่อสาร หมายถึง สื่อความหมายด้วยการพูด การเขียน การสั่งการ ที่ชัดเจน เข้าใจง่ายสามารถปฏิบัติได้ ใช้วาจาสุภาพอ่อนโยน มีอารมณ์ขันและสร้างความเป็นกันเองกับทุกคน กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองต่อที่ประชุมและต่อผู้อื่น ชี้แจงการปฏิบัติงานให้ชุมชนเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ร่วมงาน อดทนต่อคำพูดที่ขัดแย้งและไม่เป็นมิตร แสดงกิริยาวาจาที่เหมาะสมและมีมารยาทในการเข้าสังคม

5. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง เป็นผู้มีความอดทน อดกลั้นและอดออม มีความสุขุม รอบคอบ เพียรพยายาม มุ่งมั่นและตั้งใจปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงด้วยดี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน สร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจ

ชุมชน หมายถึง การแบ่งเขตพื้นที่อาศัยของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ เพื่อสะดวกต่อการพัฒนาท้องถิ่น ตามประกาศการจัดตั้งชุมชนของเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยแบ่งตามสภาพพื้นที่ที่ตามแนวถนนหรืออาคารเรือนแถว ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการชุมชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนย่อยในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง และยอมรับจากชุมชน มีบทบาทหน้าที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนในการประสานงาน เสนอความคิดเห็น เสนอปัญหา ตลอดจนบริหารงานภายในชุมชนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งชุมชน

ประชาชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่พักอาศัยและมีชื่อตามทะเบียนราษฎร ในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

เขตเลือกตั้งที่อาศัยอยู่ หมายถึง เขตเลือกตั้งสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ที่ประชาชนอาศัยอยู่ แบ่งออกเป็น 3 เขตเลือกตั้ง ได้แก่ 1) เขตเลือกตั้งที่ 1 2) เขตเลือกตั้งที่ 2 และ 3) เขตเลือกตั้งที่ 3

เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ หมายถึง หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบหนึ่ง ที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ในงานวิจัยนี้ให้หมายถึง เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอที่ได้จากการวิจัย สามารถจะนำเสนอต่อผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนทางปรับปรุงหรือพัฒนาภาวะผู้นำของคณะกรรมการชุมชนให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่อไป